

A Pécsi Ítéltábla Péccsett, a 2019. évi október hó 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság a szexuális erőszak büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlottés társa** ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 13.B.251/2018/24/II. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.rendűés **II. rendű vádlottak** a terhükre megállapított szexuális erőszak büntettét helyesen folytatólágosan, a kiskorú veszélyeztetésének büntettét pedig helyesen tettesként követték el;
- a **II. rendű vádlottal** szemben kiszabott büntetést - mely helyesen halmazati büntetés - 6 (hat) év 6 (hat) hó szabadságvesztésre és 7 (hét) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja, melyet fegyházban rendel végrehajtani;
- a I.rendű vádlottal szemben kiszabott - helyesen ugyancsak halmazati - büntetés szabadságvesztés, melyet fegyházban kell végrehajtani;
- I.rendű vádlotttekintetében a Marcali Járásbíróság 5.B.23/2011/45. számú ítéletével kapcsolatos feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó rendelkezést mellőzi;
- az elsőfokú eljárás befejezéséig felmerült 543.465 (ötszáznegyvenháromezer-négyszázhatvanöt) forint bűnügyi költségből helyesen I.rendű vádlott217.073 (kettőszáztizzenhétézer-hetvenhárom) forintot -, **II. rendű vádlott** 172.990 (egyszázhetvenkettőezer-kilencszázkilencven) forintot -, míg a vádlottak egyetemleg 153.402 (egyszázötvenháromezer-négyszázkettő) forintot kötelesek megfizetni az államnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy I.rendű vádlotthelyesen más ügyben jogerős szabadságvesztés-büntetését töltötte az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésekor.

Kötelezi I.rendű vádlottat 22.396 (huszonkettőezer-háromszázkilencvenhat) forint, **II. rendű vádlottat** 16.120 (tizenhatezer-egyszázhusz) forint a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Indokolás

A Kaposvári Törvényszék a 2019. évi január hó 15. napján kelt 13.B.251/2018/24/II. számú ítéletében

I.rendű vádlottat társtettesként elkövetett a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 208.§ (1) bekezdésében meghatározott kiskorú veszélyeztetésének büntette és társtettesként elkövetett, a Btk. 197.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő szexuális erőszak büntette miatt - mint többszörös visszaesőt - 13 évi fegyházra és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte és megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. *I.rendű vádlott* vonatkozásában a Marcali Járásbíróság 5.B.23/2011/45. számú, és a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.188/2012/4. számú ítéletével kiszabott 7 év 6 hónap fegyházbüntetés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságot megszüntette.

II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett, a Btk. 208.§ (1) bekezdésében meghatározott kiskorú veszélyeztetésének büntette és társtettesként elkövetett, a Btk. 197.§ (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (3) bekezdés a) és b) pontjaira figyelemmel a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő szexuális erőszak büntette miatt 5 év fegyházra és 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy **II. rendű vádlott** legkorábban a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Kötelezte *I.rendű vádlottat* 276.765 forint, **II. rendű vádlottat** 168.750 forint bűnügyi költség viselésére, míg az ezt meghaladó 102.975 forint bűnügyi költséget a vádlottak egyetemlegesen kötelesek megfizetni az államnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség **II. rendű vádlott** terhére büntetésének súlyosbítása, hosszabb tartamú, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, *I.rendű vádlott* felmentésért, *védője* elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. **II. rendű vádlott** enyhítésért élt jogorvoslati kérelemmel.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján az ügyészség fellebbezését fenntartotta, a tényállás kiegészítése és helyesbítése mellett az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a szexuális erőszak büntette folytatólagosan, a kiskorú veszélyeztetésének büntette tettesként elkövetettkénti minősítését és **II. rendű vádlott** büntetésének súlyosbítását indítványozta.

A vádlottak védői a nyilvános ülésen a bejelentett jogorvoslati kérelmeknek megfelelő tartalommal szóltak fel.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel sérelmezett ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A (2) bekezdés értelmében a felülbírálat kiterjedt az ítélet megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására, illetve a (7) bekezdés folytán - hivatalból - az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

A felülbírálat ezen keretei a Be. 590.§ (10) bekezdése folytán vonatkoztak a csak a büntetés súlyosbítása, illetőleg enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéssel érintett **II. rendű vádlottra** is.

Megjegyzi azonban a másodfokú bíróság, hogy miután az elsőfokú bíróság a korlátozott fellebbezést bejelentő **II. rendű vádlottat** nem tájékoztatta a Be. 551.§ (3) bekezdésében írtakról, ezért a Be. 590.§ (3) bekezdése, illetve a Be. 591.§ (2) bekezdése alkalmazásának egyébként sem lett volna helye.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592.§ (2) bekezdésének a) és c) pontjaiban írt okokból részben megalapozatlan: a megállapított tényállás hiányos, illetve részben ellentétes az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.

Erre figyelemmel azt a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján - az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

I.rendű vádlottat az elsőfokú ítéletben rögzített elítélésein túlmenően:

1. A Marcali Városi Bíróság a B.184/2002/3. számú ítéletével - amely a Somogy Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Bf.882/2002/2. számú határozatával a 2002. évi szeptember hó 17. napján emelkedett jogerőre - 11 rendbeli társtettesként, folytatólagosan elkövetett lopás büntette és lopás vétsége miatt 1 év 4 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
2. A Marcali Városi Bíróság a 2003. évi január hó 7. napján jogerőre emelkedett 5.B.222/2002/16. számú ítéletével 2 rendbeli lopás vétsége miatt - melyből 1 rendbeli kísérlet, 1 rendbeli társtettesként elkövetett - 8 hónap fogházra ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.
3. A Marcali Városi Bíróság az 5.B.81/2004/6. számú, 2004. július 5-én jogerőre emelkedett ítéletével 5 rendbeli lopás büntette és lopás vétsége miatt, mint visszaesőt 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Elrendelte a 2. számú ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtását.

A fenti 1. és 2. szám alatti ítéletekkel kiszabott büntetéseket a Marcali Városi Bíróság a 2004. augusztus 26-án jogerőre emelkedett 5.Bk.27/2004/1. számú ítéletével összbüntetésbe foglalta és a szabadságvesztés tartamát 1 év 6 hónap börtönben határozta meg.

A Marcali Városi Bíróság 5.B.23/2011/45. számú ítélete helyesen 2012. szeptember 24-én emelkedett jogerőre. Az erőszakos közöszlész büntette mellett I.rendű vádlottbűnösségét kifosztás büntetésében is megállapították és vele szemben 4 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabására is sor került. A feltételes szabadság alább részletezendő megszüntetése folytán I.rendű vádlottbüntetését 2018. szeptember 28. óta tölti.

I.rendű vádlottat az elsőfokú ítéletben rögzített elítéléseit követően is elítélték:

6. A Marcali Járásbíróság a 2018. április 11-én kelt és a Kaposvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bf.234/2018/4. számú határozatával 2018. szeptember 27-én jogerőre emelkedett 7.B.192/2017/7. számú ítéletével a 2017. február 9-én és 10-én elkövetett lopás büntette és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt, mint többszörös visszaesőt 2 év 6 hónap fegyházra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A Marcali Városi Bíróság 5.B.23/2011/45. számú ítéletével kapcsolatos feltételes szabadságot megszüntette és

megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. Büntetése letöltését még nem kezdte meg.

7. A Marcali Járásbíróság a 2019. április 12-én jogerőre emelkedett 15.B.89/2018/39. számú ítéletével a 2018. január 15. és 2018. január 31. között folytatólagosan elkövetett lopás büntette miatt, mint többszörös visszaesőt 1 év 10 hónap börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható. I.rendű vádlott az ügyben 2018. február 5. és 2018. szeptember 27. között előzetes fogvatartásban volt. A büntetés letöltését nem kezdte meg.

A sértettvédelemben vételét a Somogy Megyei Kormányhivatali Járási Hivatala - szülei magatartására visszavezethető konfliktushelyzet miatt - 2016. április 6-án, míg nevelésbe vételét - a vád tárgyává tett cselekményekre figyelemmel -2017. július 26-án rendelte el. *(Államigazgatási eljárás iratai a nyomozati iratok 63-74. oldalain.)*

A **település**¹, ... utca .. szám alatti családi ház helyesen 2017. január 10-én égett le és vált lakhatatlanná. *(....i Katasztrófavédelmi Kirendeltség Nyilatkozata a nyomozati iratok 175. oldalán.)*

A sértett édesapja, **egyéb érdekelt**¹ 2016. szeptember 10-én hunyt el. *(Halotti anyakönyvi kivonat a nyomozati iratok 161. oldalán.)*

A másodfokú bíróság a tényállásból az ítélet 5. oldalának 3. bekezdését mellőzte és azt a jogi indokolás részének tekintette.

Mellőzte továbbá a tényállásból az ítélet 5. oldal 5. bekezdésének utolsó tagmondatát - *a kiskorú sértettel erőszakkal közöskült* -, helyébe a következő szövegrészek kerültek:

I.rendű vádlottnemi szervét a sértett nemi szervének nyomta és közöskülő mozdulatokat végzett. A sértett szűzhártyája a cselekmények során nem sérült.

Ez arra vezethető vissza, hogy a sértett szűzhártyája a hüvelybemenettől az átlagosnál mintegy 1,5 cm-rel beljebb, a nagyajaktól mintegy 4,5 cm távolságra helyezkedik el. I.rendű vádlotttehát kézzel, illetve a nemi szervével is legfeljebb 4,5 cm-re hatolhatott a sértett nemi szervébe. *(Dr. szakértő ligazságügyi orvosszakértő szakvéleménye a nyomozati iratok 201. oldalán és a 16. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 2-3. oldalain.)*

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás most már mentes a Be. 592.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az tehát hiánytalan, teljes egészében felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárást az elsőfokú bíróság döntően az eljárási törvény rendelkezéseinek megtartásával folytatta le.

A kioktatási kötelezettség elmulasztásában megnyilvánuló, fentiekben írt eljárási szabálysértés mellett tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor az ügyben intézkedő két rendőrt, **tanú1s tanú2** a 2018. évi október hó 16. napján tartott tárgyaláson arra nézve is tanúként hallgatta ki, hogy kérdéseikre a sértett a 2017. június 11-én történekről mit mondott el.

Az ítélezési gyakorlat nem tesz különbséget a bizonyítandó tényről tudomással bíró személy által, a hatóság helyszínen intézkedő tagjainak kérdéseire elmondottak rendőri jelentésbe foglalása, illetve az ilyen hivatalos személyek tanúkénti kihallgatása között abból a szempontból, hogy nyilatkozataik bizonyítékként történő felhasználására mindkét esetben csak a Be. 176.§ (1) bekezdése szerinti figyelmeztetés megtörténte esetén kerülhet sor. A nyomozati iratok 357-359. oldalán található, sértett*tartalmilag* vallomásnak tekinthető nyilatkozatát is tartalmazó rendőri jelentésben azonban a tanú esetleges figyelmeztetésére nem történt utalás.

Erre tekintettel a másodfokú bíróság - a fellebbviteli főügyészség ezt sérelmező álláspontjával egyetértve - a Be. 167.§ (5) bekezdése alapján a bizonyítékok köréből kirekesztette tanú1 és tanú2 tanúk vallomásának azt a részét, amely a sértett által elmondottak tartalmára vonatkozott.

Ez az eljárási szabálysértés azonban nem volt olyan súlyú, amely miatt az ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni. Azon túlmenően ugyanis, hogy nem befolyásolta érdemben az elsőfokú bíróság által megállapított tényeket, az érintett tanúk vallomása egyéb bizonyítékokkal is pótolható volt.

A nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni, hozzátartozó sérelmére elkövetett hasonló jellegű cselekményektől némileg eltérően a felülbírált ügyben nem csak a sértett következetes és megalapozott vallomása állt rendelkezésre - mellyel szemben észszerű kételyek az eljárás során nem merültek fel -, hanem azokat **II. rendű vádlott** is beismerte, illetőleg elkövetésükről többek jelenlétében is beszélt. Az események részletei ezen személyek tanúkénti kihallgatásával is rekonstruálhatóvá váltak a nyomozati eljárás, illetőleg az elsőfokú bírósági eljárás során.

Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor I.rendű vádlotttagadásával szemben a tényállást **II. rendű vádlott** több alkalommal megismételt és írásban is előterjesztett beismerő vallomására, a sértett vallomására, az ezek tartalmát megerősítő és a másodfokú eljárásban a bizonyítékok köréből ki nem rekesztett további tanúvallomásokra, valamint szakértői véleményekre alapította.

A tényállás helyesbítése és kiegészítése ennek ellenére több vonatkozásban is szükséges volt.

A I.rendű vádlottkorábbi büntetéseire vonatkozó adatokat - amint erre a fellebbviteli főügyészség ugyancsak helyesen utalt - az elsőfokú bíróság a többszörös- és a különös visszaesést megalapozó elítélések vonatkozásában egyaránt hiányosan és részben pontatlanul állapította meg. Elmulasztotta feltüntetni egy korábbi elítélését, melynek azért is jelentősége van, mert ebben az ítéletben már megszüntetésre került az elsőfokú bíróság által ismételtén megszüntetett, a Marcali Járásbíróság 5.B.23/2011/45. számú ítéletének végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadság. A nem jogerős ítélet kihirdetését követően befejeződött bírósági eljárások eredményéről pedig az elsőfokú bíróságnak nem is lehetett tudomása.

II. rendű vádlott vonatkozásában az ügyészség a tényállás azzal történő kiegészítését indítványozta, hogy őt a Kaposvári Járási Ügyészség a 2017. július 20. napján kelt Fk.826/2017/9. számú határozatával magánlaksértés büntette miatt megrovásban részesítette. Ennek adatai azonban **II. rendű vádlott** erkölcsi bizonyítványából időközben törlésre kerültek, így azok tényállásban történő szerepeltetésére, illetőleg a büntetőeljárásban a büntetés kiszabása körében történő

figyelembevételére a Btk. 97.§ (2) bekezdése értelmében már nincs törvényes lehetőség (*BH 2019.154.*).

A helyesbítések, illetőleg kiegészítések ezen túlmenően a sértett nevelésbe, illetőleg védelembe vételére, a sértett édesapjának halálára vonatkozó adatok rögzítésére, valamint a családi ház leégésének az ítéletben pontatlanul szereplő időpontjának a helyesbítésére vonatkoztak.

Végül indokoltan kifogásolta a fellebbviteli főügyészség a nemi élet szabadsága elleni cselekmény elkövetési magatartásával kapcsolatos ítéleti ténymegállapítások pontatlan és félreérthető tartalmát. Ezek pontosításával pedig egyértelművé vált az is, hogy miért nem áll elletétben a vád tárgyává tett cselekmények elkövetésének megállapítása azzal az ugyancsak tényállásban rögzítendő ténnyel, hogy a sértett szűzhártyáján sérülés nem keletkezett.

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített, most már megalapozott tényállás a Be. 593.§ (3) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A I.rendű vádlottfelmentését célzó jogorvoslati kérelmek tehát nem voltak megalapozottak.

A cselekmények minősítése azonban csak részben felel meg a büntető anyagi jog szabályainak.

Az irányadó tényállás szerint a vádlottak 2017. májusa és 2017. június 11. napja közötti időszakban összesen négy alkalommal kényszerítették erőszakkal a sértettet szexuális cselekményre, illetve annak eltűrésére. Miután e magatartások vonatkozásában a folytatólágosság Btk. 6.§ (2) bekezdésében írt feltételei hiánytalanul fennállnak: a másodfokú bíróság - a fellebbviteli főügyészség érvelésével ebben a vonatkozásban is egyetértve - megállapította, hogy I.rendű és **II. rendű vádlottak** a szexuális erőszak büntettét folytatólágosan követték el.

Tévedett az elsőfokú bíróság akkor is, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottak a kiskorú veszélyeztetésének büntettét társtettesként valósították meg. Az állandó bírói gyakorlat szerint a kötelezettségek mindegyik szülőt, nevelőt és gondozót önállóan terhelik, így nem társtettesként, hanem a Btk. 13.§ (1) bekezdése szerinti önálló tettesként tartoznak felelősséggel (*BH 1997.263.*).

Hangsúlyozni szükséges azt is, hogy I.rendű vádlotta kiskorú veszélyeztetése bűncselekményének alanyává akként válhatott, hogy a tanúsított magatartások idején a kiskorú felett a szülői felügyeleti jogokat ténylegesen gyakorló **II. rendű vádlottnak** a kiskorúval egy háztartásban élő élettársa volt.

A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság - különösen I.rendű vádlott esetében - tévesen, illetőleg nem a bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg.

I.rendű vádlottal szemben súlyosító körülmény, hogy különös visszaeső is, a többszörös visszaesést megalapozó elítéléseken túlmenően is több alkalommal volt büntetve; a cselekményét büntetőeljárás hatálya alatt követte el, illetőleg ennek a büntetőeljárásnak a hatálya alatt is követett el olyan

bűncselekményeket, amelyek miatt vele szemben nemcsak büntetőeljárás indult, hanem utóbb a büntetőjogi felelősségét is jogerősen megállapították.

Ugyancsak súlyosító körülmény a nemi élet szabadsága elleni bűncselekmény vonatkozásában a folytatólagos és a társas elkövetés, illetőleg az, hogy a bűncselekményt feltételes szabadság tartama alatt valósította meg.

Terhére értékelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a sértett - bár csak részben a jelen cselekmény során elszenvedett traumára visszavezethetően - súlyos pszichiátriai betegségben szenved, jelenleg is gyógykezelés alatt áll.

Ugyanakkor nem súlyosító körülmény I.rendű vádlottesetében a halmazat, illetőleg a többszörös visszaesői volta, mert ezeken a tényeken alapul a kétszeresen felemelt büntetési tételkeret alkalmazása. Súlyosító körülménykénti megfogalmazásuk tehát a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Ugyancsak nem értékelhető a terhére a családon belüli erőszak, hiszen éppen erre figyelemmel került sor büntetőjogi felelősségének kiskorú veszélyeztetése büntetőjogi megállapítására, illetőleg a nemi élet szabadsága elleni bűncselekmény súlyosabb minősítésére. Nem tekinthető ilyennek a többszöri, illetve gátlástalan elkövetési magatartás, de a bűncselekmény erkölcsileg elítélendő volta sem. A gátlástalan elkövetési magatartás a bűncselekmény többszörösen súlyosabb minősítése, ismétlődése pedig a folytatólagosság körében már értékelést nyert. A nemi élet szabadsága és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények pedig erkölcsileg általában is elítélendők, a büntetőjogi szabályozásukra és súlyos büntetéssel fenyegetettségükre éppen erre figyelemmel került sor.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy enyhítő körülmény I.rendű vádlott vonatkozásában nem merült fel.

II. rendű vádlott tekintetében súlyosító körülményként a sértett pszichiátriai kezelését kellett értékelni, ugyanakkor a bűnhalmazat és a gyermeke sérelmére történő elkövetés a I.rendű vádlott vonatkozásában említett okoknál fogva súlyosító körülményként nem fogalmazható meg.

Enyhítő körülmény nagy nyomatékkal büntetlen előélete, I.rendű vádlottól függő, kiszolgáltatott helyzete, illetőleg a másodfokú bíróság által is észlelt és értékelt megbánása.

Hangsúlyozni szükséges ugyanakkor, hogy I.rendű vádlottal szembeni kiszolgáltatott helyzete nem terjedt addig, amit az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásának 19. oldal 3. bekezdésében rögzített. Azaz, hogy az I. r. vádlott tettelegességgel, valamint erőszakkal történő fenyegetéssel vette rá a II. r. vádlottat arra, hogy a közösülés végrehajtása érdekében neki segítségére legyen a kiskorú sértett lefogásával, szája befogásával.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy ennek az irányadó tényállásban nem szereplő - **II. rendű vádlott** vallomásán kívül egyébként semmivel alá nem támasztott - szövegrésznek az indokolásból történő mellőzése azért is szükséges volt, mert ennek alapján a Btk. 19.§ (1) és (2) bekezdéseiben szabályozott büntethetőséget kizáró vagy korlátozó ok megállapítását kellett volna mérlegelni.

I.rendű vádlottvonatkozásában a büntetési tételkeret és a középérték meghatározására is tévesen került sor. A halmazati büntetés alapja a Btk. 89.§ (1) bekezdése alapján öttől huszonöt évig terjedő, illetőleg ezt el nem érő tartamú szabadságvesztés, melynek középértéke helyesen tizenöt év.

Ilyen körülmények között a másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság által - helyesen halmazati büntetésként és fegyház helyett a Btk. 35.§ (1) bekezdése értelmében szabadságvesztésként kiszabottnak tekintett - 13 évi büntetése eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítésére nem volt törvényes lehetőség. A védő fellebbezése tehát enyhítést célzó részében sem bizonyult megalapozottnak.

II. rendű vádlott vonatkozásában azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kétségtelenül fennálló és nyomatékos enyhítő körülményekre tekintettel sem tekinthető a kiszabott 5 évi szabadságvesztés olyannak, amely a büntetés Btk. 79.§-ában meghatározott céljainak eléréséhez elegendő volna.

Ezért esetében a súlyosbítást célzó fellebbezést a másodfokú bíróság megalapozottnak találta, és a **II. rendű vádlottal** szemben kiszabott büntetést - mely helyesen halmazati büntetés - 6 év 6 hó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra súlyosbította, melyet változatlanul fegyházban kell végrehajtani. Következésképpen a büntetésének enyhítését célzó jogorvoslati kérelem nem volt alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései közül I.rendű vádlotttekintetében a másodfokú bíróság mellőzte a Marcali Járásbíróság 5.B.23/2011/45. számú ítéletével kapcsolatos feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó egyébként helyes, de már szükségtelen rendelkezést. A feltételes szabadságot ugyanis a Marcali Járásbíróság a 7.B.192/2017/7. számú és a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.234/2018/4. számú határozatával jogerőre emelkedett ítéletével már megszüntette.

Észlelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a bűnügyi költséggel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság többrendbeli számítási hibát vétett, illetve a költségjegyzékben már a nyomozás során sem a ténylegesen felmerült összegeknek megfelelően kerültek feltüntetésre a költségek. Így szakértő 2igazságügyi pszichológus szakértői díja a költségjegyzék 1./ tételszáma alatt szereplő 43.750 forint helyett 34.750 forint, illetőleg egyéb számítási hibák is adódtak. Ez volt az oka, hogy a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseket újra kellett számolni, és erről újabb - megváltoztató - rendelkezést kellett hozni.

Ennyiben a másodfokú bíróság - a Be. 606.§ (1) bekezdése értelmében - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesek voltak, ezért azokat a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta. Mégis azzal, hogy I.rendű vádlottaz elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésekor már jogerős szabadságvesztés-büntetését töltötte, ezért az ezzel kapcsolatos ítéleti megállapítás is pontosításra szorult.

A Be. 613.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság kötelezte a vádlottakat a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Észlelte azt, hogy az elsőfokú bíróság I.rendű

vádlottvédőjének nem állapított meg felkészülési díjat az elsőfokú eljárás során, ezért az ezzel kapcsolatos rendelkezést is helyesbítette.

Észlelte továbbá a másodfokú bíróság azt is, hogy I.rendű vádlottnak négy olyan büntetése van, melynek végrehajtása még nem fejeződött be, és amelyek végrehajtása folyamatosan fog történni. Ezek közül három: a jelen ügyben, a Marcali Járásbíróság 7.B.192/2017/7. számú és a Marcali Járásbíróság 15.B.89/2018/31. számú ítéletével kiszabott büntetések egymással a Btk. 93.§ (1) bekezdése szerinti ún. quasi halmazati viszonyban vannak. Ezért a Be. 839.§ (3) bekezdése alapján hivatalból vagy az ügyészség, az elítélt vagy a védő indítványára ennek a három elítélésnek a tekintetében összbüntetési eljárás lefolytatására kerülhet sor.

Pécs, 2019. október 18.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr. Hudvágner András s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 13.B.251/2018/24/II. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.27/2019/10. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2019. évi október hó 18. napján jogerőre emelkedett és mindkét vádlott vonatkozásában végrehajthatóvá vált.

. Krémer László s.k.

a tanács elnöke